

ת"פ 29073/04/22 - מדינת ישראל נגד תיאם גדיר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 29073-04-22 מדינת ישראל נ' גדיר(עציר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נג'וא סלימאן

נגד

הנאשם

תיאם גדיר (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, אשר כולל פרק מבוא ושישה אישומים נפרדים. להלן אסקור את כתב האישום.

2. בפרק **המבוא** של כתב האישום המתוקן צוין כי הנאשם הוא הבעלים של רכב מסוג "טויוטה קורולה" בצבע כסף, מ"ר 66-093-79 (להלן: **הרכב**), וכי במועדים הרלוונטיים היה הרכב בחזקתו ובשימוש. עוד צוין בפרק המבוא, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג הנאשם להחליף את לוחיות הזיהוי של הרכב בלוחיות זיהוי גנובות מרכב סקודה, מ"ר 38-289-58 (להלן בהתאמה: **רכב הסקודה ו-לוחיות הזיהוי הגנובות**) על מנת למנוע זיהוי או זיהוי רכבו ששימש אותו בעת ביצוע העבירות מושא כתב האישום.

3. באישום **הראשון** הורשע הנאשם בעבירה של גניבה מרכב או פירוק מרכב, עבירה לפי סעיף 413ד(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות האישום הראשון, ג"מ הוא הבעלים של רכב הסקודה; ביום 10.3.2022 סמוך לשעה 21:00, החנה ג"מ את רכב הסקודה סמוך למסעדת "שוואטינא" בחיפה; בין השעות 21:00-23:00, או בסמוך לכך, בזמן שג"מ שהה במסעדה, הגיע הנאשם לחניון, ניגש לרכב הסקודה, פירק את לוחיות הרישוי שהיו על הרכב ונמלט מהחניון כשברשותו לוחיות הרישוי של הסקודה. כל זאת עשה הנאשם ללא רשות מבעל הרכב ועל מנת להשתמש בלוחיות הזיהוי הגנובות לשם ביצוע עבירות שוד ולמנוע זיהוי או זיהוי הרכב.

4. באישום **השני** הורשע הנאשם בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין וזיוף סימני רכב לפי סעיף

עמוד 1

413ט לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, ז"ג הוא תושב שפרעם והבעלים של מכולת הנמצאת בשפרעם. ביום 11.3.2022 בשעה 19:48 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם ברכבו סמוך למכולת למטרת ביצוע שוד, וזאת לאחר שזייף פרטי הרכב באופן שהחליף את לוחיות זיהוי הרכב שלו בלוחיות זיהוי גנובות השייכות לרכב הסקודה. כתב האישום מוסיף ומתאר, כי הנאשם החנה את הרכב בסמוך למכולת, יצא מהרכב ונכנס למכולת כשהוא עוטה מסכה המכסה חלק מפניו, כפפות שחורות על ידיו, ומחזיק בחפץ דמוי אקדח. באותה העת עבד ז"ג במכולת. הנאשם ניגש אל ז"ג, איים עליו בכך שכיוון את האקדח אליו וצעק לעברו "תביא לי את הקופה" ומיד לקח הנאשם את הקופה שהייתה מונחת מעל שולחן מולו ובתוכה סכום כסף בסך 1,500 ₪. הנאשם יצא מהמכולת, נכנס לרכב ונמלט מהמקום כשהוא נושא את הכסף.

5. באישום **השלישי** הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין. בפתח האישום השלישי צוין כי במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה א"ס כמתדלקת וקופאית בתחנת דלק בחיפה. על פי העובדות, ביום 12.3.2022 סמוך לשעה 21:07 הגיע הנאשם לתחנת הדלק כשהוא נוהג ברכב, צלצל באינטרקום של אחת ממשאבות הדלק וביקש מהמתדלקת לאפשר לו לתדלק בסכום של 150 ₪ בהציגו מצג שווא כי ישלם עבור הדלק. המתדלקת הפעילה את המשאבה, הנאשם תדלק את רכבו בסך 150 ₪, ונמלט מהמקום מבלי לשלם.

6. באישום **הרביעי** הורשע הנאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין וזיוף סימני רכב לפי סעיף 413ט לחוק העונשין. בפתח הדברים צוין כי בזמן הרלוונטי לאישום עבד ע"מ בתפקיד מתדלק בתחנת דלק סונול בכפר מנדא. על פי העובדות, ביום 12.3.2022 סמוך לשעה 22:13 הגיע הנאשם ברכבו סמוך לתחנת הדלק, לאחר שזייף פרטי הרכב באופן שהחליף את לוחיות זיהוי הרכב בלוחיות רכב הסקודה. באותה העת חבש הנאשם כובע קסקט וכיסה חלק מפניו בחם-צוואר על מנת למנוע את זיהויו. הנאשם נכנס בנסיעה לתחנת הדלק, עצר את הרכב ליד ע"מ, ובעודו יושב ברכב דרש באיומים באומרו "תביא כל מה שיש לך בכיס או שאני אגרום לכל כפר מנדא לשמוע את הקול שלך". מפחדו מהנאשם מסר ע"מ לידיו סכום כסף של 1,030 ₪ השייך לתחנת הדלק ובעליה. הנאשם נטל את הכסף ונמלט מהמקום.

7. באישום **החמישי** הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין. באישום החמישי צוין כי במועד הרלוונטי עבד ק"ח בתפקיד מתדלק וקופאי בתחנת דלק פז בחיפה. על פי עובדות האישום, ביום 14.3.2022 סמוך לשעה 18:54, הגיע הנאשם לתחנת הדלק כשהוא נוהג ברכב, צלצל באינטרקום וביקש מהמתדלקת לאפשר לו לתדלק את הרכב באופן מלא. זאת עשה הנאשם בהציגו מצג שווא כי ישלם עבור הדלק. המתדלקת הפעילה את המשאבה לבקשת הנאשם, הנאשם תדלק את רכבו בסך 311 ₪ ונמלט מתחנת הדלק מבלי לשלם.

8. באישום **השישי** הורשע הנאשם בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין, וכן זיוף סימני רכב לפי סעיף 413ט בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין. בפתח הדברים צוין כי במועד הרלוונטי עבדה נ"צ בתפקיד מנהלת ומתדלקת בתחנת דלק בקריית אתא. על פי המתואר באישום השישי, ביום 19.3.2022 סמוך לשעה 16:42 הגיע הנאשם לתחנת הדלק ברכבו למטרת ביצוע שוד ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לאחר שהנאשם זייף פרטי הרכב באופן שהחליף את לוחיות זיהוי הרכב בלוחיות הסקודה. הנאשם והאחרים כיסו את פניהם וחבשו

כובעים שחורים על מנת למנוע זיהוים. הנאשם והאחרים עצרו את הרכב ליד נ"צ, איימו עליה באמצעות חפץ הנחזה לאקדח אותו החזיק הנהג וכיוונו לעברה. הנהג דרך את האקדח וצעק לעבר נ"צ - "תביאי את הכסף". מפחדה מהחבורה ומהאיומים שכוונו כלפיה, נ"צ הסירה את הפאוץ' שהיה ברשותה ובתוכו סכום כסף בסך 2,821 ₪ ששייך לתחנת הדלק ובעליה ומסרה אותו לנהג. הנאשם והאחרים נטלו את הפאוץ' ונמלטו מתחנת הדלק כשהם נושאים את הכסף.

9. כתב האישום כלל גם בקשה לחילוט רכב הטייטה, אשר נמצא בבעלות הנאשם, בחזקתו ובשימוש ושימש אותו בביצוע העבירות. לבקשה זו נידרש בהמשך.

10. בדיון שהתקיים ביום 6.6.2022 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, ונקבעו מועדים לשמיעת ראיות. אך עוד לפני תחילת שמיעת הראיות, בדיון שהתקיים ביום 14.9.2022, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן מבלי שתהיינה הסכמות לעניין העונש. לאחר שהנאשם הורשע, הופנה לשירות המבחן, שכן קיימת חובה לקבל תסקיר בהינתן גילו, כבן 18 שנים. לפני הטיעונים לעונש הונח תסקיר שירות המבחן ולהלן אביא את עיקריו.

תסקיר שירות המבחן

11. שירות המבחן סקר בתסקיר את נסיבות חייו של הנאשם. בין היתר צוין כי לנאשם אין הרשעות קודמות וכי עובר למעצרו עבד בעסק משפחתי לשטיפת רכבים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי לפני מספר שנים הוריו חוו משבר ביחסיהם, אשר הוביל למתיחות ולאלימות ובעקבות כך נשפט האב למאסר בפועל. לדברי הנאשם הדבר גרם לו משבר עמוק, הוביל לנשירתו מהלימודים, לעצירת הליך גיוסו לצה"ל וכן להתקרבותו לחברה שולית.

12. בהליכי האבחון שנערכו לנאשם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתנהל בהשפעת דפוסי גיל ההתבגרות המאופיינים במיקוד בצרכיו האישיים, התנגדות לקבלת סיוע נפשי, ונטייה לפריצת גבולות. שירות המבחן התרשם כי המשבר המשפחתי אותו חווה הנאשם השפיע עליו קשות, וגרם לו לחרדות, תחושת בדידות, וחבירה לדמויות מבוגרות ממנו אשר השפיעו לרעה על תפקודו. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי נחשף לסמים ואלכוהול בגיל 17, אולם לדבריו השימוש בהם היה מזדמן, והוא אינו תלוי בהם בתפקודו היומיומי. שירות המבחן ציין כי שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת הליכי המעצר לא הושלם, בשל מעצרו הממשי מחדש לאחר שהיה עצור באיזוק.

13. בהתייחסו לעבירות מושא האישום, תיאר הנאשם כי בעקבות המשבר המשפחתי שחווה התעוררה בו מצוקה רגשית וחוסר ביטחון עצמי, שהובילו אותו לחבור לחברה שולית שדרכה אותו לפרוץ את גבולות החוק. לדברי הנאשם, הוא ביצע את העבירות כדי לבסס את המוניטין שלו ולהוכיח את גבריותו ולא במטרה להשיג רווח כספי. בהתייחסו לאישום השני מסר הנאשם כי הודה בו בעצת בא כוחו, אולם שלל החזקת חפץ דמוי אקדח. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא חרטה פורמאלית כלפי המתלוננים, תוך הכרה בנזקים הכלכליים שנגרמו להם, אך התקשה לזהות נזקקות טיפולית, והיה ממוקד בקשיים עמם מתמודד במסגרת מעצרו.

14. עוד צוין בתסקיר כי שירות המבחן התרשם מכך שהנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה לפעול באופן שקול ומרוסן במצבי דחק, ומתקשה לקבל על עצמו גבול חיצוני כפי שבא לידי ביטוי בהפרת התנאים המגבילים. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הינו גבוה, ובמידת חומרה בינונית. לאור קשייו של הנאשם להכיר בצרכיו הטיפוליים, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

15. במסגרת הראיות לעונש מטעם הנאשם העיד אביו. כמו כן, האב מסר דברים במהלך דיון בבקשה לחזרה מהודאה שהתקיים ביום 7.12.2022 (לשלמות התמונה יצוין כי הנאשם חזר בו בסופו של יום מהבקשה והיא נמחקה). האב ציין כי שירת במשטרת ישראל 24 שנים, ולדבריו הנאשם הגיע למצב הנוכחי בגלל משבר משפחתי חריף בינו לבין זוגתו. האב תיאר כי המשפחה בה גדל הנאשם היא משפחה נורמטיבית וחמה והייתה מבוססת כלכלית, אך בעקבות קשיים נאלץ להתרחק מהבית, ומכאן החלה נקודת משבר הן בתחום הכלכלי והן בלכידות המשפחה. לדברי האב, הנאשם חבר לאוכלוסייה שניצלה את תמימותו, ועל רקע תחושות הנאשם שהרגיש נטוש, מצבו התדרדר. עוד הוסיף האב, כי הלך בלווית בנו לכל תחנות הדלק, הנאשם התנצל בפני מנהלי התחנות והכסף שנגנב הוחזר. האב ביקש מבית המשפט שיתחשב בנאשם בעת גזירת עונשו.

16. המאשימה הגישה טיעון כתוב לעונש והוסיפה וטענה בעל פה. לשיטת המאשימה, כל אחד מן האישומים השונים מהווה אירוע נפרד, שבוצע בזמן שונה וכלפי מתלוננים שונים, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

המאשימה פירטה את הערכים המוגנים בעבירות השונות שביצע הנאשם ועמדה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים. עוד טענה המאשימה כי עבירת השוד היא עבירה חמורה שהעונש בצדה עומד על 14 שנות מאסר וכי עובדי תחנות דלק הם אוכלוסייה החשופה למעשי שוד ואלימות, בהיותם קורבן מזדמן וחלש, ועל כן יש להחמיר בענישה של מי שפוגע בהם.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים באופן קפדני ויסודי, שכלל גניבת לוחיות זיהוי, הצטיידות בחפץ הנחזה לאקדח ואמצעים להסוואה. כמו כן, הפנתה המאשימה לנזקים הממוניים ולנזקים הנפשיים שנגרמו לקורבנות העבירה וכן טענה כי האירועים נשאו פוטנציאל להתלקחות והסלמה.

המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת והציעה את מתחמי העונש הבאים: בכל אחד מן האישומים הראשון, השלישי והחמישי, המאשימה הציעה מתחם שנע בין מאסר על תנאי עד מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות; באישום השני מאסר בין 24 ל-28 חודשים; באישום הרביעי מאסר בין 18 ל-30 חודשים; ובאישום השישי בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. המאשימה סבורה כי בשקלול כל המתחמים, יש לקבוע מתחם שנע בין 6-9 שנות מאסר בפועל.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, המאשימה ציינה את גילו הצעיר של הנאשם; היעדר ההרשעות קדומות;

הודאת הנאשם, שחסכה את העדת המתלוננים; וכן הפנתה לתסקיר אשר הוגדר על ידה שלילי. המאשימה סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם המוצע, להטיל עליו עונשי מאסר על תנאי לתקופות ארוכות ומרתיעות, וכן קנס, ופיצויים לנפגעי העבירות, זאת על אף טענת אביו של הנאשם כי החזיר את הכספים. כן ביקשה המאשימה לחלט את רכב הטויוטה ששייך לנאשם ושימש אותו בעת ביצוע העבירות.

17. הסנגור טען כי אמנם כתב האישום מונה מספר אישומים, שכל אישום מגלם מעשה נפרד, אך לגישתו יש לראות בכל האישומים - אירוע אחד. נטען כי המדובר ברצף של מעשים שבוצעו בפרק זמן קצר מיום 10.3.2022 עד יום 19.3.2022, כי קיים קשר הדוק בין האישומים, ועל כן המדובר במסכת עבריינית אחת אשר התחלקה למספר מעשים. עוד נטען כי קביעת מתחמי ענישה נפרדים עשויה להוביל לענישה לא הולמת, והסנגור הפנה לפסיקה שלטענתו תומכת בעמדתו.

בטיעונו, הפנה הסנגור לנסיבות המקרה וציין כי אמנם קדם למעשי העבירה תכנון, אך לדידו מדובר בתכנון בסיסי, כאשר בחלק מהמקרים לנאשם חברו אנשים אחרים שהשפיעו עליו. כן טען הסנגור כי לא נגרם נזק פיזי לאף אחד מהמתלוננים, והנזק הנפשי שנגרם אינו ברף גבוה. בבחינת הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, ביקש הסנגור להתחשב במשבר המשפחתי שפקד את הנאשם, על רקע פרידת הוריו ומאסרו של אביו. נטען כי מדובר במעידה זמנית, בתקופת גיל ההתבגרות, ועל רקע השפעה סביבתית.

הסנגור הפנה עוד לתיקון המשמעותי בכתב האישום, אשר כלל במקור עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, ובתיקון הומרו לעבירות שוד רגילות. בהקשר זה נטען כי המתחם לו טענה המאשימה מופרז לחומרה. לגבי העבירות של קבלת דבר במרמה והעבירה של גניבה ופירוק מרכב, הסנגור הדגיש כי גם לשיטת המאשימה המתחם מתחיל מעונש מאסר על תנאי. נטען כי לגבי עבירות השוד בעניינם של נאשמים צעירים ללא עבר פלילי, מתחם העונש נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הסנגור ביקש שבית המשפט יקבע מתחם שהרף העליון שלו לא עולה על 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם - הסנגור ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם; בהודאתו; בהיעדר עבר פלילי; ובנסיבותיו האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר. הסנגור ביקש לגזור על הנאשם מאסר קצר בפועל כגמול על מעשיו, זאת כדי שיתאפשר לו לפתוח דף חדש בחייו.

18. בדברו לפני ציין הנאשם כי טעה והוא מתנצל. כמו כן ציין כי עשה את אשר עשה בהשפעת חברים שהשפיעו עליו לרעה, בשל המרחק מאביו, והמצוקה בה היה שרוי. הנאשם ביקש כי בית המשפט יקל עמו ככל הניתן.

מתחם העונש הולם

19. כידוע, גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם

(ראו לענין בחינת שלבי גזירת העונש בין היתר: ע"פ 1127/13 **גברזני נ' מדינת ישראל** (15.1.2014)). סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, מונה שתי אפשרויות בהן ניתן לסטות ממתחם העונש שנקבע. סעיף 40ד' לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה ומצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם. סעיף 40ה' לחוק העונשין קובע אפשרות להטיל עונש חמור מהרף העליון של המתחם במקרהו של נאשם שיש חשש ממשי שיחזור ויבצע עבירות, והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור (קביעה כזו מחייבת קיומו של עבר פלילי משמעותי או הצגת חוות דעת מקצועית).

20. לפני שנידרש לקביעת המתחם, יש לדון במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים, אם כתב האישום מגלם אירוע אחד כטענת הסנגור, או שיש לזהות בו מספר אירועים - אחד בהתאמה לכל אישום - כטענת המאשימה. ההכרעה במחלוקת נדרשת לאור הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, לפיו מקום שמדובר באירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש לכל העבירות שבאותו אירוע; אך אם נקבע כי מספר עבירות מהוות כמה אירועים, יהיה צורך לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יהיה רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

המבחן המרכזי לבחינת השאלה האם מדובר באירוע אחד הוא "מבחן הקשר ההדוק", לפיו קשר הדוק יימצא כאשר בין עבירות קיימת סמיכות זמנים או כאשר הן חלק מאותה תכנית עבריינית, אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסק דינה של כב' השופטת דפנה ברק ארז (29.10.2014); וראו גם: רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 4289/14 **חנונה נ' מדינת ישראל** (21.1.2015)). עוד נקבע בפסיקה כי ככל שעוצמת הקשר בין העבירות על פי נסיבותיהן העובדתית רבה, תידרש הצדקה נורמטיבית משמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהיפך (ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל**, פסק דינו של כב' השופט סולברג (3.9.2015)). מנגד, הקביעה כי דפוס דומה של מעשים, ללא קשר לפרמטרים של נפגעי העבירה, מועד ביצוע העבירה ואופני תכנון שונים - די בו כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד, היא מרחיקת לכת (ע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015)).

לעמדת, במקרה שלפנינו כתב האישום על כל האישומים שהוזכרו בו מגלם אירוע אחד. אמנם, כתב האישום מונה 6 אישומים, שבוצעו במועדים, שונים ובמסגרתם נפגעו ששה קורבנות שונים שאין ביניהם קשר.

אולם, נתונים נוספים מצביעים על כך שמדובר בתכנית עבריינית אחת ועל זיקה הדוקה בין ששת האישומים. ראשית, העבירות מושא האישומים בוצעו בסמיכות זמנים קרובה: העבירות באישום הראשון בוצעו ביום 10.3.2022; למחרת, ביום 11.3.2022 בוצעו העבירות באישום השני; בהמשך לכך, ביום 12.3.2022, בוצעו העבירות באישומים השלישי והרביעי; וביום 14.3.2022, בוצעו העבירות באישום החמישי. חמישה ימים לאחר מכן, 19.3.2022, בוצעו העבירות באישום השישי. כל העבירות בוצעו אפוא בפרק זמן קצר ומתוחם ל 9 ימים.

שנית, כפי שעולה מכתב האישום, קיימים קווי דמיון משמעותיים בין העבירות. בכל האישומים בוצעו עבירות רכוש ובחלקן גם שולב ממד של אלימות מילולית כלפי קורבנות העבירה. זאת ועוד, כל קורבנות העבירות באישומים השונים הם קורבנות מזדמנים. באישום הראשון קורבן העבירה הוא בעלים אקראי של רכב שנגנבו ממנו לוחיות הרישוי לצורך

ביצוע העבירות. ביתר האישומים הקורבנות הם לרוב עובדי חנויות או תחנות דלק וחנויות נוחות, אשר הנאשם הגיע אליהם באמצעות רכב, אשר לוחית זיהוי בו הוחלפה עם הלוחית שנגנבה מרכב הסקודה - וזהו למעשה האישום הראשון.

שלישית, דפוס הפעולה של הנאשם באישומים השני עד השישי, הוא דומה מאוד. לפי התיאור, העבירות בוצעו לאחר שהנאשם הגיע לחנות או לתחנת הדלק באמצעות רכבו, שעליו לוחיות זיהוי מזויפות, ודרש לקבל כסף או לתדלק את רכבו מבלי לשלם בעבור הדלק. גם העבירה באישום הראשון בוצעה, כאמור, בזיקה לכל יתר העבירות ביתר האישומים.

רביעית, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך, הרקע לביצוע כל העבירות הוא משבר חריף שפקד את משפחת הנאשם והשפיע עליו באופן ניכר.

אשר על כן, אני קובע כי כתב האישום מגלם אירוע אחד, בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל. מכאן נעבור לקביעת המתחם.

21. הנאשם הורשע במגוון עבירות, שכל אחת מהן נושאת ערך מוגן אחר. עבירת השוד ועבירת דרישת נכס באיומים, שניתן לומר כי היא בעלת "קרבה עניינית" לעבירת השוד, הן עבירות רכוש אשר משולב בהן ממד של אלימות פיזית או מילולית כלפי קורבן העבירה, בדרגות חומרה שונות. עבירות אלו באות להגן על בטחונו, שלמות גופו, כבודו, כמו גם על רכושו של כל פרט ופרט מהציבור. זאת, בנוסף לערך הכללי יותר של שמירה על הסדר וביטחון הציבור. קבלת דבר במרמה היא עבירה שהערכים המוגנים בה הם זכות הקניין, אוטונומיית הרצון וחופש הבחירה של הפרט. כמו כן עבירות המרמה ככלל, נועדו להגן על חיי מסחר תקינים ויעילים ולהגביר את אמון הציבור בנותני שירות. עבירות הגניבה מרכב ופירוק מרכב הן עבירות רכוש גם כן, אם כי בדרגת חומרה פחותה יותר, שבאות להגן על הרכב, שנחשב קניין ייחודי וחשוב שראוי להגנה מיוחדת וזו הוסדרה בסימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין. העבירה של זיוף סימני רכב, שגם היא כלולה בסימן ה'1 לפרק י"א, באה להבטיח את היכולת לזהות כל כלי הרכב ונהגו על פי סימני זיהוי אמתיים ובכך לשמור על הסדר הציבורי ולאפשר אכיפה יעילה של עבירות שמבוצעות באמצעות כלי רכב.

22. עבירת השוד היא העבירה החמורה ביותר מכלל העבירות שיוחסו לנאשם (ובזאת אין כדי לזלזל בחומרתן של יתר העבירות). לנוכח חומרת עבירת השוד נקבע לא אחת, כי הרשעה בעבירה זו מחייבת השתתף מאסר בפועל:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שמבקש להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכו כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו" (ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.3.2017); ע"פ 8660/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (17.5.2011)).

23. עם זאת חשוב לזכור כי בכל מקרה ומקרה יש לתת את הדעת לנסיבות הספציפיות, שכן קיים מנעד אפשרויות רחב של עבירת השוד:

"...חשוב לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014))."

24. בנסיבותיו של מקרה זה בוצעו מספר עבירות, דבר אשר מצביע על חומרה. אולם הנסיבות שקשורות בביצוע מרבית העבירות, מלמדות כי על אף חומרתן אין הן מצויות במעלה מנעד החומרה, מבחינת התוצאה והשלל שנגנב. על כך ועל יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נפרט להלן.

25. כתב האישום כולל שתי עבירות שוד ועבירה אחת של דרישת נכס באיומים. עבירות אלו בוצעו תוך שימוש באלימות מילולית אך לא כללו אלימות פיזית, ואולם עבירות השוד כללו שימוש בחפץ שנחזה להידמות לאקדח. נוסף לכך, עבירות אלו ביצעו כאשר הנאשם הסתייע ברכב אשר סימניו זויפו ולכן לצד עבירות אלו הורשע הנאשם בעבירות של זיוף סימני רכב. נזכיר כי על רכבו של הנאשם הותקנה לוחית זיהוי אותה גנב מרכב אחר, מושא האישום הראשון. נוסף לעבירות אלו הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של קבלת דבר במרמה.

26. העובדה כי העבירות לא כללו שימוש באלימות פיזית, אינה סוף פסוק. שכן לצד עובדה זו יש לזכור כי המפגש של קורבנות העבירות עם הנאשם, היה מפגש טראומתי. במיוחד אמורים הדברים לגבי שני הקורבנות אשר הנאשם שלף לעברם חפץ הנחזה לאקדח. נקל לשער את תחושות האימה והפחד שאחזו בקורבנות. לצד זה, בל נשכח את מרחק הנפש שנגרם ליתר הקורבנות, אלו אשר הנאשם קיבל מהם טובות הנאה במרמה; והקורבן באישום הראשון אשר הנאשם גנב את לוחית הזיהוי מרכבו. למותר לציין גם את הטרטור וההתרוצצויות שהיה על הקורבן באישום הראשון לסבול בעקבות השימוש הנלווה שעשה הנאשם בזהות רכבו. זאת ועוד, המפגש בין הנאשם לקורבנותיו לא הסתיים אמנם בפגיעת גוף, אך יש לזכור את פוטנציאל האלימות שכרוך במפגש מסוג זה - ואין צורך להרחיב. אשר לפגיעה הכספית, כעולה מכתב האישום, הסכומים אשר התקבלו בעקבות העבירות שבוצעו לא היו סכומים גבוהים במיוחד, והצטברו לכדי כמה אלפי שקלים.

27. אין לחדד, לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם קדם תכנון והעבירות בוצעו בתחכום. כמפורט באישום הראשון, שמהווה למעשה את "תכנית הפעולה" המקדימה, הנאשם גנב לוחית זיהוי של רכבו של אדם תמים כדי להכשיר את ביצוע העבירות בהמשך. כמפורט באישומים השני, הרביעי והשישי, הנאשם הצטייד באמצעים להסוות את פניו וכדי למנוע הותרת סימני זיהוי במקומות בהם ביצע את העבירות.

28. לעמדתו, יש לתת משקל משמעותי לדברים שציין שירות המבחן, שעולים בקנה אחד עם דבריו של אבי הנאשם, כי ברקע לביצוע העבירות עמד משבר משפחתי חריף שפקד את המשפחה וגרם לפירוקה. משבר זה כלל אלימות בתוך המשפחה והתוצאות הנגזרות מכך (ראו בפסקה השלישית לעמוד הראשון של התסקיר). בעקבות המשבר

שפקד את המשפחה, נקלע הנאשם למצוקה ובעקבות כך נשר מבית הספר, נעצר הליך גיוסו לצה"ל ונגרר למעורבות של התנהגות פלילית אנטי חברתית. ודוק: הדברים לא באו רק מפיו של הנאשם, שכן שירות המבחן התרשם כי אכן הנאשם "חווה בדידות ובחר להתמודד עם מצוקתו על ידי חבירה לדמויות מבוגרות ממנו אשר השפיעו לרעה על תפקודו ועל תהליכי קבלת ההחלטות, שמהווים רקע למעשיו עוברי החוק". שירות המבחן אף העריך כי התנהגותו של הנאשם חריגה למהלך חייו ונבעה מקשיים לפעול באופן מרוסן ושקול, על רקע המצוקה אליה נקלע. מצב דברים זה תפס את הנאשם בגיל קריטי בהיותו על סף הקטינות.

29. בשלב זה אסקור מספר פסקי דין המבטאים את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה ניתן להקיש לענייננו, אם כי יש לזכור כי לא כל מקרה דומה למקרה האחר ותמיד תהיה שונות בין המקרים. סקירת הפסיקה תכלול גם חלק מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים בטיעוניהם לעונש, אשר רלוונטיים לעניינו.

(-) ת"פ (מחוזי מרכז) 55953-01-18 **מדינת ישראל נ' סורני** (17.12.2019): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין; איומים, וניסיון גניבה. ההרשעה כללה שני מקרי שוד: במקרה הראשון, הנאשם הגיע לפנות בוקר לתחנת דלק בכוונה לבצע שוד, כאשר הוא חובש כובע ועוטה על פניו צעיף, ובקדמת מכנסיו הטמין אקדח צעצוע. הנאשם דרש מהמוכר את כל הכסף, והמוכר נתן לו סך של 7,200 ₪, הנאשם נטל את הכסף ונמלט. במקרה השני, הנאשם הגיע בשנית לאותה תחנת הדלק, כשהוא חובש כובע ועוטה צעיף על פניו. המוכר בחנות הנוחות זיהה את הנאשם והתקשר למשטרה, אז איים עליו הנאשם שישתוק אחרת ישלוף וסימן לכיוון בטנו. המוכר החל לצעוק, והנאשם נמלט מהמקום. באותו מקרה דובר בנאשם בן 23, נסיבות חיים מורכבות, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם שנע בין 16 ל-46 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 19 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 475/20 מיום 13.7.2022).

(-) ת"פ (מחוזי ב"ש) 9097-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחמאמה** (10.9.2019): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, דרישת נכס באיומים, וגניבה. כתב האישום כלל מספר אישומים. באישום הראשון הגיע הנאשם רעול פנים לתחנת דלק באמצעות רכבו, כאשר לוחית הזיהוי של הרכב מוסתרת באופן חלקי. הנאשם דרש מהמוכר בחנות הנוחות את הכסף, תוך שהוא מחזיק את ידו מאחורי מותנו בכוונה להפחידו. המוכר מסר לידו סך של 5,000 ₪, והנאשם נמלט מהמקום. באישום השני הגיע רעול פנים לתחנת דלק, איים על המוכר שייתן לו את הכסף, אחרת ירה בו, וכיוון ידו לאזור מותנו. המוכר מסר לו סך של 884 ₪, והנאשם נמלט מהמקום. דובר בנאשם בן 21, ללא עבר פלילי. נקבע מתחם שנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל; על הנאשם הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל.

(-) ת"פ (מחוזי ב"ש) 27299-04-20 **מדינת ישראל נ' עמראני** (8.4.2021): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם הגיע יחד עם אחר לתחנת דלק, עם חפץ הנחזה כאקדח, ועם כובע וחם-צוואר. הנאשם הגיע לחלון השירות של חנות הנוחות, כיוון את האקדח לעבר המוכר והורה לו לתת לו את הכסף. המוכר מסר לידו סך של 909 ₪, והנאשם נמלט מהמקום. דובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, עם נסיבות חיים מורכבות. נקבע מתחם עונש שנע בין 2 ל-4 שנות מאסר. הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בשיקולי שיקום.

(-) ת"פ (מחוזי ת"א) 13614-11-12 **מדינת ישראל נ' טיאנו** (23.5.2013): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ב-5 עבירות של שינוי סימני זהות של רכב, 3 עבירות שוד, עבירת ניסיון שוד, ועבירת דרישת נכס באיומים. את כל העבירות ביצע הנאשם באותו קיוסק. הנאשם הגיע למקום עם אופנועו שאת לוחית הזהוי שלו טשטש, ובחלק מן המקרים הצטייד באקדח דמה. הנאשם קיבל לידיו בכל המקרים סך של כ-4,800 ₪ במזומן, וכן מארזי סיגריות בשווי של כ-3,000 ₪. דובר בנאשם כבן 24, ללא עבר פלילי. לגבי עבירות השוד נקבע מתחם שבין שנה ל-4 שנות מאסר, ולגבי עבירות דרישת נכס באיומים נקבע מתחם שבין מספר חודשים לשנה. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל.

(-) ת"פ (מחוזי מרכז) 21087-05-13 **מדינת ישראל נ' וונדמו** (12.12.2013): הנאשם הורשע ב-3 עבירות שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. בשלושת האישומים הנאשם נכנס לסניף בנק, מסר לפקידה פתק עליו כתוב שמדובר בשוד, וקיבל לידיו סכומי כסף שונים. דובר בנאשם בן 22, ללא עבר פלילי, עם נסיבות חיים לא פשוטות. נקבעו 3 מתחמי ענישה שונים, כל אחד נע בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל.

30. בשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ולנסיבות המקרה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של מקרה זה נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

31. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במקרה זה שקלתי את השיקולים הבאים:

(-) בראש ובראשונה - יש לתת משקל משמעותי לגילו של הנאשם. הנאשם היה כבן 18.5 בעת ביצוע העבירות וכיום כבן 19.5. העבירות מושא האישום בוצעו על ידו בקווי התפר בין קטנותו לבגרותו ולכך יש לתת משקל משמעותי. פסיקת בית המשפט הכירה בצורך להקל עם בגירים שאך חצו את רף הקטנות בשל מאפייניו הייחודיים של גיל זה מבחינה קוגניטיבית וניורופסיכאטרית, וכן בשל השפעת עונש המאסר על בגירים צעירים בהיבטים שונים. זאת, בין אם נראה בנאשמים בגיל זה כקבוצה ייחודית ובין אם לאו (ראו הדעות השונות בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.2013)).

(-) לגילו הצעיר של הנאשם יש לצרף את העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות וכי המסכת המתוארת בכתב האישום היא הסתבכותו הראשונה בחייו, עם כל המשתמע מכך. כמו כן יש לשקול את נסיבות חייו של הנאשם כמפורט בתסקיר, ובפרט המשבר המשפחתי שפקד אותו, ההשלכות שהיו למשבר זה על תפקודו ועל מצבו הרגשי והנפשי.

(-) הנאשם הודה בכתב האישום, והודאתו באה לפני תחילת שמיעת העבירות. יש לכך חשיבות משום שהודאת הנאשם חסכה את הצורך בהעדת קורבנות העבירות עם כל המשתמע מכך. לצד זאת, בתסקיר שירות המבחן צוין כי הנאשם ביטא חרטה ואמפתיה (אם כי פורמלית) כלפי המתלוננים, תוך הכרה בנזקים הכלכליים שנגרמו להם. שירות המבחן הוסיף וצוין כי הנאשם התקשה לזהות נזקקות טיפולית, אך זאת בשל היותו ממוקד בקשיים עמם מתמודד

במישור האישי והמשפחתי.

(-) לבסוף יש לתת את הדעת לתקופות בהן הנאשם נתון במעצר. הנאשם היה עצור לפרק זמן של כשלושה חודשים - מיום 22.3.2022 עד ליום 15.6.2022. לאחר מכן נעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני למשך כחודשיים, מיום 15.6.2022 ועד ליום 15.8.2022. ביום 15.8.2022 נעצר הנאשם מאחורי סורג ובריח והוא נתון במעצר עד היום.

32. בשלב זה אעבור לדון בבקשה לחילוט הרכב ולאחר מכן אשוב ואסכם את הדברים.

בקשת החילוט

33. כתב האישום כלל בקשה לחילוט רכב הטויוטה, וזאת בהתאם לסמכות הקבועה בסעיפים 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**). למען שלמות התמונה יצוין כי בדיון שהתקיים ביום 14.9.2022, הוסכם בין הצדדים כי הרכב יוחזר לאביו של הנאשם עד למתן החלטה סופית בעניין החילוט, בכפוף לחתימת האב על התחייבות לפיה לא ימכור את הרכב, לא יעשה בו כל עסקה, ויחזיר את הרכב לידי המשטרה אם יוחלט על חילוט.

34. בבקשת החילוט וכן במהלך הטיעונים לעונש, נטען כי הרכב הוא בבעלות הנאשם ושימש אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו. מנגד, הסנגור ביקש לדחות את בקשת החילוט וטען כי בנסיבות העניין אין זה מוצדק לחלט את הרכב. נטען כי במסגרת הליכי המעצר הבהירה המאשימה כי תפיסת הרכב נועדה למטרה ראייתית, כי הרכב הוחזר למשפחה וכי הוא הרכב היחיד שנמצא בשימושה. עוד הוסיף הסנגור כי מדובר ברכב ששווי לא עולה על אלפים בודדים של שקלים. בהקשר זה יצוין כי המאשימה לא חלקה על נתון זה ולא הציגה נתונים משלה לגבי שווי הרכב.

35. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**) מסדיר את סמכות התפיסה וקובע כי: **"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה"**. זו ההוראה במישור התפיסה. לגבי החילוט - קובע סעיף 39(א) לפסד"פ כי: **"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו, הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם"**.

36. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר בו צוין כי הוא הבעלים של הרכב. מכאן, ובהיעדר כל טענה לזכות ברכב מצד גורם אחר, אין מחלוקת כי הנאשם הוא "בעל החפץ", קרי הרכב. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי הרכב שימש לביצוע העבירה ואף היה מושא ביצוע עבירות זיוף סימני רכב. לפיכך, לבית המשפט קמה סמכות להורות על חילוט הרכב. הנאשם לא חולק על כך שלבית המשפט נתונה סמכות לחלט את הרכב, אך ביקש לא לעשות כן.

37. סמכות החילוט היא סמכות שבשיקול דעת ומסקנה זו מעוגנת בלשון סעיף 39(א) לפסד"פ. הפעלתה של סמכות החילוט צריכה להתבצע על רקע מכלול הנתונים של כל מקרה ומקרה והיא תלויה בין היתר בהשלכות חילוט הרכוש ובהשתלבותו במערך הענישה הכולל שיושג על הנאשם (ע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב (4.3.2021); רע"פ 4105/16 גאבר נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (2.1.2007); ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוו, פסקה 6 (9.3.2005)). כאמור, בהתאם להסכמת הצדדים הרכב הושב לידי אבי הנאשם ובהינתן העובדה כי הנאשם מצוי במעצר (אף בעת הסכמת הצדדים), סביר להניח כי הרכב מצוי כיום בשימוש המשפחה. זאת ועוד, כנראה שהמדובר ברכב ישן ששווי לא רב. במהלך הדיון בבקשת החילוט לא הציגה המאשימה נתון כלשהו לגבי שווי הרכב [במאמר מוסגר יצוין כי לא פעם הערתי כי במסגרת הדיון בבקשת החילוט על המאשימה להציג נתונים לגבי שווי הרכב כדי לאפשר לבית המשפט לעמוד על תוצאת החילוט ביחס לכלל רכיבי הענישה]. במצב דברים זה, אין לי אלא לקבל את טענת הסנגור לפיה שווי הרכב לא עולה על אלפי שקלים, נתון אשר המאשימה לא חלקה עליו. בנסיבות אלו, על רקע מכלול נסיבות העניין שתוארו בהרחבה בגזר הדין, ובהינתן מכלול רכיבי הענישה המוטלים על הנאשם, בפרט הקנס והפיצוי - אינני רואה להורות על חילוט הרכב.

גזר הדין

38. הבקשה לחילוט הרכב נדחת.

39. בשים לב למתחם העונש שקבעתי ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 15.6.2022 עד ליום 15.8.2022, ומיום 15.8.2022 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת אלימות; ואולם אם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון יישא ב- 6 חודשים מתוכם.

ג. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. קנס בסך של 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.2.2023 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

ו. אני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים לכל אחד מן המתלוננים פיצוי בסך של 1,500 ₪ (בסה"כ 9,000 ₪). ואלה הם המתלוננים: באישום הראשון, עד תביעה מס' 6; באישום השני עד תביעה מס' 7; באישום השלישי עד תביעה מס' 26; באישום הרביעי עד תביעה מס' 67; באישום החמישי עד תביעה מס' 28; באישום השישי עד תביעה מס' 41. הפיצוי ישולם תוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.